

POSTANOWIENIE

o warunkowym przedterminowym zwolnieniu

Dnia 18 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze IV Wydział Penitencjarny i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń Karnych na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w J. w składzie:

Przewodniczący: sędzia SO Dariusz Przemysk

Protokolant: Justyna Iwanow

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Kazimierza Szczepańskiego

w przedmiocie warunkowego zwolnienia

po rozpoznaniu na posiedzeniu wniosku skazanego

I. na zasadzie art. 77§1, 78§2 kk oraz art. 161§1kkw

warunkowo zwolnić **S. M. s. R. i K. zd. Z., ur. (...)** w J. skazanego prawomocnym wyrokiem:

- Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 03.03.2014 r. sygn. akt (...)za czyn z art. 279§1 kk, art. 46§1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności;
- Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 21.07.2011 r. sygn. akt (...)za czyn z art. 280§1 kk, art. 64§1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności.

- z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, której koniec przypada na dzień **30.05.2018 r.**

II. na zasadzie art. 80§1kk, wyznaczyć warunkowo zwolnionemu okres próby na 2 lata od daty zwolnienia z jednostki.

III. na zasadzie art. 159 kkw w związku z art. 72§1kk w okresie próby:

a) oddać warunkowo zwolnionego pod dozór kuratora sądowego /w miejscu

zamieszkania/;

b) nałożyć na warunkowo zwolnionego obowiązki: podjęcia pracy zarobkowej, powstrzymania się od nadużywania alkoholu, unikania kontaktów z osobami ze środowiska przestępczego, niezwłocznego nawiązania kontaktu z kuratorem, prowadzenia społecznie akceptowanego trybu życia.

UZASADNIENIE

Skazany skierował do Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze IV Wydziału Penitencjarnego i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń Karnych wnioski o warunkowe przedterminowe zwolnienie z odbycia reszty kary. W treści wniosku skazany wskazał, że zdaje sobie sprawę z konsekwencji popełnionego czynu i zapewnił, iż kolejne naruszenia porządku prawnego nie będą miały miejsca w przyszłości.

Przesłanki orzeczenia warunkowego przedterminowego zwolnienia zawarte zostały w art. 77 § 1 i 78 § 1 k.k. wskazują, że skazanego na karę pozbawienia wolności Sąd może warunkowo zwolnić z odbycia reszty kary tylko wówczas, gdy jego postawa, właściwości i warunki osobiste, okoliczności popełnienia przestępstwa oraz zachowanie po jego

popelnieniu i w czasie odbywania kary uzasadniają przekonanie, że skazany po zwolnieniu będzie stosował się do orzeczonego środka karnego lub zabezpieczającego i przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa; ponadto odbyta winna zostać przez skazanego właściwą częścią orzeczonej wobec niego kary. Jak słusznie zauważył Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 08.01.2016 r. wydanym w sprawie o sygn. akt II AKzW 1316/15 "warunkowe przedterminowe zwolnienie z reszty kary pozbawienia wolności jest odstępstwem od zasady odbycia kary w całości, jak ją orzeczono w wyroku skazującym. Tylko przekonanie sądu, powzięte na podstawie analizy przesłanek przewidzianych w art. 77 § 2 KK, że skazany będzie w przyszłości przestrzegał prawa mimo niewykonania kary w całości, uzasadnia odstępstwo od tej zasady...".

Skazany nabył formalnych uprawnień do ubiegania się o udzielenie warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, tym samym skierowany wniosek uznać należy za wniesiony skutecznie. Merytoryczną podstawą dopuszczalności zastosowania warunkowego zwolnienia jest tzw. dodatnia (pozytywna) prognoza kryminologiczna.

W opinii Sądu Okręgowego wniosek skazanego zasługuje na uwzględnienie albowiem skazany swoją postawą wykazał, iż pomimo nie wykonania kary w całości jej cele w warunkach zamkniętych zostały już osiągnięte. Czy spełnione zostaną wymogi z art.167 kkw będzie można stwierdzić dopiero w okresie próby, gdy skazany będzie przebywał w naturalnym dla siebie środowisku i nadal stosownie resocjalizowany. Powyższą tezę Sąd Okręgowy oparł na opinii o skazanym sporządzonej przez funkcjonariuszy Aresztu Śledczego w J. oraz bezpośrednim kontakcie z nim na posiedzeniu i ocenie jego twierdzeń przez pryzmat wiedzy i doświadczenia życiowego co doprowadziło do wniosku, że dalsze wykonywanie kary w warunkach zamkniętych stanowiłoby jedynie „ślepą represję” nie pozwalającą ocenić faktycznych postępów skazanego .

Zgodnie z treścią opinii Aresztu Śledczego w J. skazany po przeniesieniu do zakładu karnego typu zamkniętego zachowuje się poprawnie, a jego postawa nie budzi zastrzeżeń. W analizowanym okresie skazany był wielokrotnie nagradzany. W poprzedniej jednostce pracował poza terenem jednostki w systemie bez konwojenta. 15 razy przebywał na przepustkach, z których powracał o czasie i bez zastrzeżeń. Nie stosowano względem niego środków przymusu bezpośredniego oraz nie był uczestnikiem zdarzeń nadzwyczajnych. Skazany nie jest osobą agresywną i nie popadał w konflikty ze współosadzonymi, a wobec przełożonych wykazywał postawę regulaminową. W warunkach izolacji skazany dba o swój wygląd zewnętrzny oraz porządek w miejscu zakwaterowania. Karę odbywa w systemie programowanego oddziaływania, zadania realizuje właściwie. Deklaruje krytyczny stosunek do popełnionych czynów.

W opinii Sądu wszystkie powyższe okolicznością wskazują na to, iż zachodzi podstawa do przyjęcia dodatniej prognozy kryminologicznej. Tym niemniej Sąd Okręgowy przychylił się do tezy wyrażonej w wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 09.06.2015r. wydanego w sprawie o sygn. akt II AKzW 516/15 w której stwierdził on, iż "skorzystanie z warunkowego przedterminowego zwolnienia nie oznacza zakończenia resocjalizacji skazanego". W opinii Sądu proces ten w przedmiotowym przypadku winien być nadal prowadzony w warunkach wolnościowych podczas wyznaczonego okresu próby, a oddanie skazanego pod dozór umożliwi kontrolę jego zachowania. "Odmówienie zwolnienia skazanemu, który na to zasługuje, szkodziłoby działalności penitencjarnej, bo może wskazywać, że nawet zasadnicze zmiany postaw skazanych, wzorowe postępowanie w zakładzie karnym, angażowanie się w inicjatywy penitencjarne i podobne zachowania nie znajdują uznania Sądów. Wytworzenie takiego przeświadczenia mogłoby kształtować przekonanie o nadmiernej surowości sądów, nie liczącej ze sprawiedliwością i udaremniać wyniki resocjalizacji skazanych, a co za tym idzie całej działalności penitencjarnej."

W oparciu o powyższą argumentację Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że równoczesne oddanie skazanego pod dozór kuratora i nałożenie obowiązku podjęcia pracy zarobkowej zapewni to, że skazany po odbyciu kary w dotychczasowym rozmiarze będzie przestrzegał porządku prawnego, a zwłaszcza nie popełni ponownie przestępstwa.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.

Przewodniczący-Sędzia